

Жената упована на дѣдовыты думы и на неговѣтъ кутійкъ, залягаше рядовно да си обыкаля къщѣтъ. Когато влѣзе въ избѣтъ, първый день още, улови слугѣтъ си, като ся готвѣше да изнася пълно котле съ вино, и прѣзь нощѣтъ слугыніѣтъ, като си пѣржѣше яйцѣ въ готварніѣтъ. Послѣ влѣзе въ обора, гдѣ то си завари кравыты до колѣнѣ въ тора, а коніето калны и неочесаны, и намѣсто сѣно въ яслыты зобѣ, пакъ сѣното подѣ краката имѣ истѣпкано. Тѣй тя като обыкаляше, на сѣкый чѣсъ намираше по единѣ безпорядкъ, който ся трудѣше сама да поправа.

Най послѣ годината ся измениѣ, и тя ся затече при дѣда, да му благодари, и рече: Сега слава Богу ! сичко ми е добрѣ въ къщи, нѣ ти ся молѣхъ, да ми оставите кутійкътъ и за до годинѣ ! — Веселый дѣдо ся засмѣ и рече: “Да ти оставѣхъ кутійкътъ не могѣ, нѣ ще извадѣхъ направыты изѣ неѣхъ, да ти дамѣтъхъ.” Като говорѣше това отвори кутійкътъ, и какво да видишь вѣтрѣ ? —